

DUNAKESZI JÉZUS SZÍVE TEMPLOM

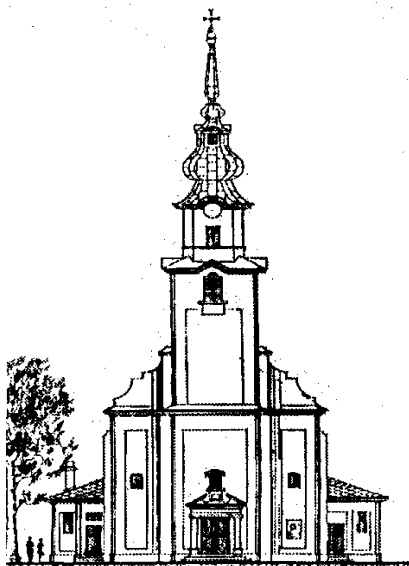
HÍRLEVELE

2010. Augusztus

5. évfolyam 8. szám

A MÁRIAPÓCSI KEGYHELY TÖRTÉNETE

Kelet-Magyarország híres búcsújáróhelye Máriapócs. Sokfelől érkeznek ide zarándokok: hazánk keleti részéből, ahol a görög katolikusok nagyobb tömege él, de jönnek messze földről, sőt határainkon túlról is. Vannak akik először járnak itt, de többen vannak olyanok, akiknek gyermekkori emlékeik idéződnek fel a feledés homályából. Vannak akik sokszor taposott útra találnak, melyet kezdetben nagymama kezét fogva mezítlábasan róttak halkan imádkozva és énekelve, aztán sokszor megtettek stráfszekéren, az utóbbi időkben pedig kényelmes autóval vagy busszal.

A kis nyírségi község neve: Polch, vagy Powch 1280-ban tűnik fel először. Ma is meglevő római katolikus temploma a 15. században épült. A község jelentősége és híre az 1696-os évvel kezdődik. Pócs neve összeforrt Mária nevével, s erre az ottani események adnak magyarázatot. A pócsi kegyképet 1676-ban Csigri László máriapócsi bíró készíttette fogadalomból és hálából, a török rabságából történt szabadulásának emlékére. 1696. november 4-én, miközben a kis fatemplomban Papp Dániel lelkész a Szent Liturgiát végezte, Eöry Mihály pócsi földműves arra lett figyelmes, hogy az ikonosztázon elhelyezett Istenszülő-ikon mindkét szeméből bőségesen folynak a könnyek. A könnyezés két hétig szünet nélkül tartott, majd kisebb megszakításokkal egészen december 8-ig. A korabeli feljegyzések szerint a könnyezés utolsó napján olyan hideg volt, hogy a kehelyben a bor és a víz megfagyott, de Mária könnyei ekkor is bőségesen hullottak. Az egyházi vizsgálatot Fenessy György egri püspök rendelte el. Az 1696. december 26-án megkezdett tanúkihallgatások jegyzőkönyvei 36 katolikus és protestáns tanú egyértelmű vallomását tartalmazzák a könnyezés hitelességéről. I. Lipót osztrák császár a képet erővel Bécsbe szállíttatta, melyről útközben számtalan másolat készült. Érdekes módon, az eredeti kép abbahagyta a könnyezést, és minden másolat közül az az egyetlen kép könnyezett tovább, amely visszakérült Pócsra, 1715. augusztus 1-jén. A könnyezés december 19-ig folyamatosan tartott, majd december utolsó két napján is, összesen 18 napig. A könnyezés tényét egyházi és világi vegyesbizottság ellenőrizte, s megállapította a könnyezés valódiságát.

A kegyoltár melletti falakon nagy üvegtárolókban őrzik ma azokat a fogadalmi ajándékokat, melyeket a hívek hálából ajánlottak az Istenszülőnek. Botok és mankók beszélnek az itt végbement gyógyulásokról. Összetartozásunk jelképe és forrása lett ez a hely. Évszázadok óta betölti a kép hivatását, hogy a búcsúkra érkező megfáradt, fájdalommal megterhelt, szívében sok szomorúságot hordozó embereket megvigasztalja. A kegykép másik hivatása, hogy a hitre vigyázzon, óvja gyermekeit a vallási eltévledésektől. A hitetlenség évtizedeiben az Istenszülő hívott össze bennünket, hogy Fiát imádvá, a közösségben megerősödve legyen erőnk a megpróbáltatásokban. Aki kíváncsi a Könnyező Szűz Anyához, egy sem veszett el, mert azok a könnyek nem hullhattak hiába. Az Istenszülő kedves hajléka mindannyiunkat összegyűjt – ruszinokat, románokat, szlovákokat, magyarokat, cigányokat, görög és római katolikusokat egyaránt.

(Károly atya)

Könnyező Szűzanyám, bűnösök menedéke, könnyeidre kérlek, eszközöld ki Jézusnál bűneim bocsánatát; nyerd meg számomra és enyéimre Szent Fiad áldását! Enyhítsd szenvedéseinket, gyógyítsd meg betegségeinket, vigasztalj szomorúságunkban, segíts az erényes életre, vezess végül a boldog mennyországba! Ámen.

Ó könnyező Szűz, ó, drága Istenanya, emlékezzél meg rólam Jézusnál, most és halálom óráján! Ámen.

LITURGIA ÉS SZIMBÓLUMAINK

A zarándoklat. Keresztény életünkben a zarándoklat az egyik legszebb szimbóluma annak, hogy itt a földön nem egy végleges állapotban élünk, hogy megszületésunktől kezdődően egy folyamatos úton-levésben vagyunk, melynek végpontja, végállomása az örök üdvösségbe való jutásunk. A búcsújáró helyekre történő zarándoklatok kiemelik, tudatosítják bennünk egész életünk zarándok jellegét.

A zarándoklat már Izrael népe közt is ismert és gyakorolt feladat volt, hiszen az ember „útton levése” a paradicsomból való kiűzetése óta egy folyamatosan tartó küzdelem – egy szüntelen küzdelem bűneinkkel, vándorlás a bűntől való (meg)szabadulás, egy szebb jövő reményében. Ábrám Isten hívó szavára hagyta ott Háránt, és indult el feleségével, Sáraival Kánaán felé, az ígélet földje felé (Ter 12.1-4). Miután Ábrám hitt Istennek és engedelmes volt neki – kötött vele szövetséget az Úr (Ter 15. fej.). Ez a szövetség azután végig kísérte a későbbi ószövetségi nép életét is. A vándorlás nem ért véget Ábrahámval, hiszen erősen meghatározta leszármazottainak, Izsáknak majd Jákobnak az életét is. A pátriárkák azonban minden nehézség mellett, amit ez az életmód jelentett, nagyon erősen megtapasztalták azt is, hogy vándorlásaikban Isten mindig mellettük állt, védte őket, támaszuk volt. Nehézségek és istenközelség – ez jellemezte életüket. Később Mózes is megízlelte a vándorok nem könnyű sorsát, amikor menekülnie kellett Egyiptomból. Majd az Egyiptomba letelepedett nép Mózes vezetésével szintén a vándorlásban élte át szabadulását, saját megtisztulását és az ígélet földjére való eljutását.

A zarándoklat élménye a letelepedett zsidók körében is megmaradt. A törvény kezdettől fogva előírta, hogy a három nagy ünnepre (húsvét, pünkösd, sátoros ünnep) minden férfinak Jeruzsálembe kell zarándokolni, hogy ott az Úr előtt megjelenjen (Kiv 34,23). Később ehhez még két ünnep, az újév napja (purim) és az engesztelés napja (Jeruzsálem pusztulásának emléknapja) is csatlakozott, amit Jeruzsálemben kellett megünnepelni (Lev 23. fej.). Még a szórványban élők is legalább egyszer kötelesek voltak elzarándokolni Jeruzsálembe. A zarándoklatok alatt külön zsolnárokat imádkoztak, melyek segítették őket lelkiükben is ráhangolni Istenre – ezeket nevezik zarándokzsolnároknak (Zsolt 120-134). A zarándoklatok tudatosították a letelepedett választott népben is, hogy ez a világ ideiglenes lakóhelye az embernek, és fő célja, hogy eljusson Jeruzsálembe, vagyis találkozhasson Jahvéval, részt vegyen az áldozatbemutatáson és megszentelődjön.

A zarándoklat Krisztus életében is meghatározóan volt jelen. Szent Lukács evangéliumában már a 9. fejezetben elindul Jézus Jeruzsálem felé, és innen kezdve egész nyilvános működése a keresztáldozatig egy nagy zarándoklat a Templomba – melynek lényeges mozzanata a virágvasárnapi jeruzsálemi bevonulás – és amelynek lezárása, betetőzése, megkoronázása a keresztáldozat – az új Szövetség életbe lépésével. Jézus három éves zarándoklata alatt folyamatosan hívta a választott népet. A zarándoklat vége felé, Jeruzsálembe való bevonulásakor keserűen mondja el példabeszédét a gonosz szőlőművesekről (Lk 20.9-18) – melyben már markánsan megjelenik a visszautasítottság, és egyben előrevetíti annak következményét: Jézus szenvedését és kereszthalálát is.

A keresztyén szó Krisztus-követést jelent, tehát mi, keresztyének sem vonhatjuk ki magunkat földi életünk zárándoklatából. A második századból származó levél Diognétoszhoz szépen fejezi ezt ki: „Saját hazájukban laknak, de mégis jövevényként... Közös az asztal, melyhez letelepednek, de nem közös az ág. Testben vannak ugyan, de nem a test szerint élnek... Mindenkit szeretnek, mindenki üldözi őket... szídják őket, és ők áldást mondanak...”

A jövevényként élni saját hazámban azt jelenti, ebben a világban élni, de nem a világ elvárásainak megfelelni. Nem a világ öntörvényűsége, hanem Isten akarata szerint élni. Erre hívja fel a figyelmet a mai keresztyén ember számára is a zárándoklat. Szabadon megyek Isten felé, megszabadulva a világi kötöttségektől, megszabadulva bűneimtől, Isten Szentlelkének erőterében, az Ő védelme alatt. Jézust követve jutok el az Atyához, Jézusra nézve – szemlélem az Atyát.

A keresztyén zárándoklat a küzdő egyház szimbóluma is, fontos szimbóluma az örök haza felé haladásában. A keresztyén emberek azért vállalkoznak a zárándoklatra, mert hisznek abban, hogy a mindennapok megszokottságából való kiszakadás, az örömmel vállalt zárándoklattal járó törődés, a zárándoklat ideje alatt közösségben mondott imádságok mind-mind az Isten létét és közelségét teszi érzékelhetővé – melyet a szent helyen (az előkészített ráhangolódás következtében is) jobban meg lehet tapasztalni.

Vagner Mihály

TALÁLKOZÁSOK – GONDOLATOK EGY NŐI CURSILLÓ ELVÉGZÉSE KAPCSÁN

Az ember manapság csínján bánik a nagy szavakkal, kevéske nem devalválódott bizalmunkat a szavak iránt megfontoltan fektetjük be. Számomra a találkozás szó nagy jelentőséggel bír, mégis merem használni a hétfégi női cursillo kapcsán.

Mi is ez a cursillo? Tanfolyam, vagy lelkigyakorlat? Vagy mindkettő együtt?

A cursillo szó „tanfolyamocskát” jelent. A megvalósítás ötlete fiatal, lelkes spanyol zárándokokhoz kötődik, akik a Santiago de Compostela-ba vezető hosszú út során dolgozták ki ennek a mozgalommá vált kezdeményezésnek az alapjait. (Tolvaly Ferenc könyve az El camino egy ilyen zárándokútról szól) A cursillos hétfége ennek az „úton levésnek” a szellemét hordozza, ennek a hűsítő úti szélnek az érintését érezzük közben az arcunkon, és ennek az útnak a végén várhat ránk egy emberszerű, emberarcú Jézussal való találkozás.

Aki lelki gyakorlatra jelentkezik, az minden valószínűséggel hívő. Hívő, de találkozott-e már valóban személyesen Jézussal? Odaadta-e már saját kezébe köszönetét, örömét, gondjait? Megbeszélték-e már közös dolgaikat egyszer ráfigyelő csöndben? Találkoztak-e már egymással? Megélte-e már hitét olyan szerető közösségben, amely a hétfége után is szellemi közeg marad?

Ezeket a lehetőségeket kínálja számunkra a cursillo. Aki erre meghívást kap, az egyházi lelkivezetők és világi munkatársak közös vezetése mellett juthat az „Úton Isten felé” (cursillo-s jelmondat) jó néhány lépéssel közelebb, és az út végén – mely lehet akár emmauszi is – egy személyes ismerős, Jézus vár ránk.

A cursillo szimbóluma egy színes, pompás, mosolygó halacska. A keresztyénség ősi szimbóluma a

Hozzá

Kezed nyújtod, és – kezed adom
ha út vagy, én úton vagyok,
ha rám gondolsz, kigondolódok,
ha lecsavarsz, úgy eloltódok.
Ha közel jössz, közelségedben leszek,
ha engem vársz, megérkezem,
nézel, és így láthatóvá válok,
ha nézek, a Te szemeddel látok.
Választasz és kiválasztott vagyok,
ha simogatsz, kisimulok.
Megigenülök, ha bólogatsz
tartozom, ha tartogatsz.
Ha nem érintesz, érhetetlen vagyok
és ha bevetsz, megfoganak.
vagyok, aki vagy.

Csongor Andrea

biztonsággal és otthonosan úszkáló lény, aki a hal, ez a halacska mosolygó életvidám, életigenlő, helyén érzi magát a tengerben és saját rajában.

Beer Miklós püspökünk szerint a tegnapi hitemmel ma már nem boldogulok, kell a frissülés, vérátömlesztés hitünk számára is. Ez jó alkalom.
Csongor Andrea

EMLÉKEZTETŐ

a dunakeszi Jézus Szíve templom képviselő testületének üléséről

Időpont: 2010. július 15. 19.00 – 21.00

Jelen volt 9 fő: Szádoczky Károly atya, Szepes Béla, dr. Ládai Balázs, Paszulyka György, Szakáll Lászlóné, Fenyvessy Lajos, dr. Nemes András, Czáder Károly, Fehér Ida.

1, Dr.Oláh Antal apátplébános úr 2010.07.25-i ünnepi vasmiséjének előkészítése, véglegesítése.

2, Urnatemető létesítésének előrehaladása

A plébánia nehéz anyagi helyzetének könnyítésére átalakíttatjuk a Szent Imre ifjúsági ház alagsori helyiségét urnatemető céljára.

A helyszín bejárását követően a képviselők úgy döntöttek, hogy az egész alagsori helyiség felhasználása kívánatos és megvalósítható, tekintettel annak jelenlegi kihasználtságra. A helyiségben jelenleg hitoktatások folynak, melyek időpontjában a felső terem is szabad. Az alsó terem kettéválasztása költséges és felesleges, mert két szűk, levegőtlen helyiség jönne létre. A felső terem foglaltságának összehangolását Ládai Balázs végzi.

Az urnatemető és a Szent Imre ifjúsági ház átalakítása 2 ütemben valósul meg:

- **1. ütem:** Kb. 100 urnahely kialakítása márványlap-borítással. Díszes alagsori bejárati ajtó készíttetése.
- **2. ütem:** Új bejárat nyitása a déli falon, a jelenlegi bejárat megszüntetése. A jelenlegi bejárat szélfogó helyisége a hiányzó raktári funkciót töltené be. A déli falon nyitandó bejárati ajtó befelé, kis szélfogóba nyíló biztonsági ajtóval kerülne kialakításra. Így a hely-pazarlóan, átgondolatlanul tervezett előtér megosztásával két helyiség jön létre:
- Az egyik **közlekedő**ként közvetlen bejáratot tesz lehetővé minden helyiséghez: a megosztás eredményeként létrejövő, új terembe, a jelenlegi lépcsőn fel a felső terembe és a mellékhelyiségbe, és a meglévő, lefelé vezető lépcsőn az urnatemetőhöz.
- A megosztás eredményeként létrejövő, **új teremmel** válik a jelenlegi előtér közösségi célra felhasználhatóvá, magassága miatt zsúfoltsága esetén sem használódik el olyan gyorsan a levegője, mint a jelenlegi termeknek. Lehetővé válik a kórus két-két szolamának egyidejű próbája is.

Az első ütem finanszírozása az igénylők részére előre beszedett árú, biztosított urnafülkékből történne.

A második ütem finanszírozását a további urnafülkék bevétele biztosítaná. Egy darab, több urnás urnafülke kb. 150 e. Ft áron 90 évre értékesíthető lenne.

Tervezett nyitva tartás: a vasárnapi nagymisét követő órában, (amikor a Szent Imre házban nincs hangos foglalkozás). Halottak Napja időszakában a később meghatározandó hosszabb napszakokban is, valamint esetenként külön kérésre.

A váci egyházmegye főépítésze bejárta a helyszínt, - akkor még az első ütem elképzelését megismerve - az urnatemetőhöz hivatalos **engedély megadását javasolja** a püspök úrnak. A kérelmet Szádoczky K. plébános megküldte a püspökségnek.

További - jelenleg meghatározható - feladatok és felelősök:

- ajánlat és költségvetés bekérése az esetleges kivitelezőktől, jóváhagyása (Ládai Balázs, Elekes S. javaslata alapján a testület);
- építési engedélyre kötelezettség megtudakolása (Szepes B.)
- a kivitelezés műszaki ellenőrzése és a határidők betartatása (Ládai B. és Elekes S.);
- a felső terem foglaltságának összehangolása (Ládai B.).

Az emlékeztetőt készítette: Ládai Balázs

Hirdetések

Szentmisék rendje: Hétfőtől szombatig: 07:30.
Csütörtök 07:30; 18:00
Szombat 07:30; 18:00; Vasárnap 07:30; 09:30; 18:00

Fogadóórák: Hétköznapokon 09:00-12:00-ig;
hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Károly atya a **06-30-2944-898** és **06-27-351-676**-os telefonon érhető el.

A hónap **első vasárnapján** a 09:30-as szentmise után **egész napos szentségimádást** végzünk az esti szentmiséig, az azon való részvételre szeretettel hívjuk, buzdítjuk a híveket.

Július, augusztus hónapban a bibliaóra szünetel.

Július, augusztus hónapban a filmklub is szünetel.

A szentmise előtt rózsafüzért mondunk. Szűzanya mindnyájunkat hív, hogy imádkozzuk a rózsafüzért, s arra vár, hogy közvetítesse a kegyelmeket, melyet Urunk Jézus nekünk szán.

Minden hónap 13-án 16:30 órától **FATIMAI IMAÓRÁT** tartunk, aki tud, vegyen részt rajta.

Kedves Testvérek! Lassan hagyománnyá váló augusztusi (nyárvégi) **zarándoklatunkat** az idén **Máriapócsra** terveztük. **Augusztus 28-án**, szombati napon, **reggel hat órakor indul a busz** a templom előtti térről. Az út hosszú lesz, ezért szükséges a korai indulás. **A buszköltség 2.800 Ft/fő lesz.** Célunk továbbra is ezzel, hogy legyen az évnek egy napja, amikor lelkileg is jobban Isten felé fordulunk, közösségben imádkozunk (és hát tudjuk, hogy Jézus azt mondta: „ahol ketten hárman összegyűltök a nevemben...””) egymást is jobban megismerjük. Kiszakadva a mindennapi taposómalomból lássuk meg életünkben mi a lényeges, és mi nem az. Az utat (reményeink szerint) klimatizált buszon tesszük meg. Délután 5 óra körül érkezünk vissza, hogy a szombat esti szentmisét Károly atya meg tudja tartani templomunkban. Mindenkit hívunk erre a plébániaszintű zarándokútra, jöjjünk, emeljük föl szívünket együtt, közösségben az Úrhoz. Jelentkezni lehet a sekrestyében.

MOSOLYOGJUNK

- Így szól a pap a hívekhez: - Jövő héten a hazugság bűnéről fogok nektek prédikálni. Hogy megértsetek, miről is van szó, olvassátok el Márk evangéliumának 17. fejezetét.
- A következő vasárnap a pap az ambóra lépve megkérdezte a híveket, hányan olvasták el Márk evangéliumának 17. fejezetét. A templomban minden kéz a magasba emelkedett.
- Márk evangéliuma csak 16 fejezetből áll – mondja a pap ravasz mosollyal az arcán. - Most pedig hallgassátok meg prédikációm a hazugságról!

Felelős kiadó: Dunakeszi-Gyártelep Plébánia – Szádoczky Károly plébános atya

Szerkesztette: Vagner Mihály (06-30-378-1123; vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu)

Plébániánk honlapja: www.dunakeszi-jezusszive.vaciegyhazmegye.hu